

[Morten Lange.]

dannelse af ungdommen, hvilket er så overordentlig vitalt.

Der kunne måske nok være grund til på given foranledning at spørge den højtærede undervisningsminister, om han kunne tænke sig lejlighedsvis at skærpe tilsynet med en række af de private studenterkursus, som i hvert fald efter mit indtryk lider særdeles hårdt under den eksisterende lærermangel. Det er måske derfor, at de i øjeblikket undervisningsmæssigt konkurrerer så dårligt — hvad man kunne vente, når noget er tilskudsberettiget — at et skærpet tilsyn kunne være nødvendigt, inden statens midler kommer til udbetaling.

Ligeledes på given foranledning og for at undgå at ulejlige den højtærede undervisningsminister i spørgetiden vil jeg inddrage i debatten hele spørgsmålet om den private undervisningsvirksomheds udstrækning her i landet. Det er en ting, som vi bør have indseende med, og jeg ved, at mange med mig er bekymret over brevs skoler o. lign., som i de senere år har taget et stort omfang, tit på et meget løsagtigt grundlag. Jeg er i høj grad klar over, at dette er en sidebemærkning til det, vi her behandler, så hvis den højtærede minister ikke vil sige noget derom ved denne lejlighed, er det forståeligt, men det er en udløber af den private skolevirksomhed, en udløber, som i mange tilfælde — jeg ved godt, at der også gøres et udmærket arbejde — er lidet flatterende, og det kunne gøres nødig, at der ved en eller anden lejlighed renses ud ved ministerielle dekreter.

Med disse sparsomme bemærkninger kan jeg for så vidt tilsi ge velvilje fra mit partis side, fordi vi ved denne lejlighed ikke ønsker at gøre et stort nummer ud af noget, som ikke passer ind i den opfattelse, vi har af, hvorledes den højere undervisning skal være.

Bækgaard: I modsætning til den ærede ordfører, som talte lige før mig, er jeg ikke forsigtig, og det er jo den omvendte verden. En jyde, der er uforsigtig, og en københavner, der er forsigtig, det er temmelig sjældent. Jeg vil gerne med ganske få ord støtte de foreliggende lovforslag, fordi jeg mener, de vil fremme det private initiativ, og det er det, vi går ind for. Ikke mindst studenterkursus ønsker vi, så vidt muligt,

skal have støtte, fordi deltagere i disse kursus gennem en ubetinget egnethed i kraft af modenhed og målbevidsthed vil søge at dygtiggøre sig.

Jeg anbefaler på mit partis vegne.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker ordførerne for deres velvil lige udtalelser om de to lovforslag, og jeg har ikke mange bemærkninger at gøre.

Det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo spurgte, om man havde overvejet at lægge realskoleundervisningen fra gymnasieskolerne over til de almindelige kommuneskoler — sådan forstod jeg det ærede medlem — for at skaffe mere plads på gymnasierne. Nej, det har vi ikke under overvejelse, bl. a. fordi der udtrykkeligt står i skoleloven, at der til gymnasiet skal være knyttet realklasser. Der kan da også siges en del til støtte for det synspunkt, bl. a. at de lærere, som skal undervise gymnasieungdommen, gennem undervisningen i realklasserne får et vist kendskab til disse børn og til den undervisning, de skal have, og derfor ikke står helt fremmed over for den undervisning, som det store tal af børn, der kommer i gymnasieklasserne fra andre skoler, har fået. Derfor mener jeg ikke spørgsmålet har aktuel interesse.

Det er naturligvis rigtigt, at man må tilrettelægge forholdene, hvad vi også gør nu over hele landet, så at alle, der har ønske om at få en uddannelse, vil i gymnasiet, kan få denne uddannelse. Det er jo det, hele den nye skolelov tilstræber: at åbne adgang og give muligheder for alle — og sådan er det da også efterhånden blevet. Fra 1. august i fjor får alle børn i alle landets skoler, når de er 12 år, undervisning i engelsk. Fra skoleårets begyndelse i år får alle, der ønsker det, undervisning i tysk og matematik. Den forberedende uddannelse er faktisk tilrettelagt over hele landet, således at børn i alle skoler kan forberede sig på at gå ind til en højere uddannelse, hvis de vil. Jeg mener alligevel ikke, vi helt kan undvære studenterkursus, for der kommer undertiden unge, som ikke har gået den almindelige, den normale vej i uddannelsen, unge, som får lyst til at læse, og som bør have adgang dertil. Det er givet, at der over studenterkurserne er uddannet mange unge, som har vist sig